

Góralski & Goss
LEGAL

ODPIS

Warszawa, dnia 22 października 2013 r.

Do: Trybunału Konstytucyjnego
Al. Jana Christiana Szucha 12 a
00-918 Warszawa

Wnioskodawca: Krajowa Rada Izb Rolniczych
Ul. Wspólna 30
00-930 Warszawa

reprezentowana przez:

adw. Magdalenę Doroz
pełnomocnika substytucyjnego
adw. Mikołaja Goss
ul. J. Dantyszka 20 lok. 31/32
02-054 Warszawa

Sygn. akt: Tw 58/12

ZAŻALENIE

Pełnomocnika Wnioskodawcy na Postanowienie wydane przez Trybunał Konstytucyjny dnia 10 października 2013 r. sygn. akt: Tw 58/12 o odmowie nadania wnioskowi dalszego biegu, doręczone na adres Wnioskodawcy dnia 15 października 2013 roku.

Działając w imieniu **Krajowej Rady Izb Rolniczych** (dalej: **Krajowa Rada** lub **Wnioskodawca**) (pełnomocnictwo oraz pełnomocnictwo substytucyjne w załączeniu), na podstawie przepisu **art 36 ust. 4 ustawy o Trybunale Konstytucyjnym**, zaskarżam przywołane powyżej postanowienie Trybunału Konstytucyjnego z dnia 10 października 2013 r. sygn. akt: Tw 58/12 o odmowie nadania dalszego biegu wnioskowi o zbadanie zgodności przepisów ustawy z dnia 13 stycznia 2012 r. o składkach na ubezpieczenie zdrowotne rolników za 2012 r. (dalej: **Wniosek**) **w całości**.

Zaskarżonemu postanowieniu **zarzucam**:

- 1. naruszenie przepisu prawa materialnego, tj. art. 1 ust. 2 pkt 1, 2 i 3 w zw. z art. 37 ust. 1 ustawy o izbach rolniczych¹**, poprzez jego błędną wykładnię, polegającą na braku uznania na jego podstawie, że Krajowa Rada Izb Rolniczych, zrzeszając izby rolnicze, zrzesza tym samym skupione w tych izbach osoby fizyczne i dokonanie na podstawie tych przepisów wykładni odwrotnej;
- 2. naruszenie przepisu prawa materialnego, tj. art. 191 ust. 1 pkt 4 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (dalej: **Konstytucja**) (kryterium podmiotowe)**, poprzez jego błędną wykładnię, polegającą na nieprawidłowym uznaniu, że zakwalifikowanie danego podmiotu, jako organizacji zawodowej, w rozumieniu tego przepisu, warunkowane jest zrzeszaniem przez ten podmiot wyłącznie osób fizycznych, co w żaden sposób nie wynika z treści przedmiotowej regulacji i rozmija się z jej dotychczasową interpretacją stosowaną przez Trybunał Konstytucyjny, a w konsekwencji nieprawidłowe uznanie, że Krajowa Rada nie spełnia podmiotowego kryterium

¹ Ustawa z dnia 14 grudnia 1995 o izbach rolniczych, Dz.U. z 2002 r. Nr 101, poz. 927

koniecznego dla zakwalifikowania jej jako „organizacji zawodowej” w rozumieniu art. 191 ust. 1 pkt 4 Konstytucji;

3. **naruszenie przepisu prawa materialnego, tj. art. 1 ust. 2 pkt 1, 2 i 3 ustawy o izbach rolniczych**, poprzez jego błędną wykładnię, polegającą na uznaniu, że z tego przepisu wynika, iż Krajowa Rada nie skupia podmiotów wykonujących działalność rolniczą odpowiadającą pojęciu zawodu, podczas gdy z regulacji tej wynika wniosek wprost przeciwny, a w konsekwencji nieprawidłowe uznanie, że Krajowa Rada nie spełnia przedmiotowego kryterium koniecznego dla zakwalifikowania jej, jako „organizacji zawodowej” w rozumieniu art. 191 ust. 1 pkt 4 Konstytucji;
4. **naruszenie przepisu prawa materialnego, tj. art. 191 ust. 1 pkt 4 Konstytucji (kryterium przedmiotowe)**, poprzez jego błędną wykładnię, polegającą na nieprawidłowym uznaniu, że zakwalifikowanie danego podmiotu, jako organizacji zawodowej w rozumieniu tego przepisu warunkowane jest zrzeszaniem przez ten podmiot wyłącznie osób wykonujących stale i w celach zarobkowych zajęcia, które może być uznane za zawód, co w żaden sposób nie wynika z treści przedmiotowej regulacji i rozmią się z jej dotychczasową interpretacją stosowaną przez Trybunał Konstytucyjny, a w konsekwencji nieprawidłowe uznanie, że Krajowa Rada nie spełnia przedmiotowego kryterium koniecznego dla zakwalifikowania jej jako „organizacji zawodowej” w rozumieniu art. 191 ust. 1 pkt 4 Konstytucji;
5. **naruszenie przepisu prawa materialnego, tj. art. 38 pkt 2 ustawy o izbach rolniczych**, poprzez jego błędną wykładnię, polegającą na uznaniu, że z regulacji tej wynika, iż przedmiot Wniosku nie należy do zakresu działania Krajowej Rady, podczas gdy zakres działania Krajowej Rady tamże ujęty, stanowi katalog otwarty, a co więcej ogólna kompetencja Krajowej Rady (działanie na rzecz rolnictwa i zrzeszonych w niej podmiotów) przemawiają za zakwalifikowaniem przedmiotu Wniosku do zakresu działania Krajowej Rady;
6. **błąd w ustaleniach faktycznych**, powstały na skutek (i) zaniechania dokonania przez Trybunał wszechstronnej oceny zebranego w niniejszej sprawie materiału, a także (ii) dokonania wybiórczej i sprzecznej z zasadami doświadczenia życiowego oraz zasadami prawidłowego rozumowania oceny twierdzeń zawartych we Wniosku, w wyniku czego Trybunał dokonał nieprawidłowych ustaleń w zakresie okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia, w szczególności polegających na:
 - a. nieprawidłowym uznaniu, że Krajowa Rada błędnie utożsamia interesy gospodarcze rolników z zawodowymi, podczas gdy z treści Wniosku jednoznacznie wynika, że problematyka obciążeń publicznoprawnych pozostaje w ścisłym związku ze sferą praw i obowiązków w ramach wykonywania zawodu rolnika;
 - b. nieprawidłowym uznaniu, że brak jest istnienia bezpośredniego związku pomiędzy zasadami wyliczenia składek na ubezpieczenie zdrowotne rolników a dostępem do świadczeń opieki zdrowotnej finansowanej ze środków publicznych, podczas gdy związek ten został wykazany treści Wniosku, w szczególności w twierdzeniach zawartych w lit. d uzasadnienia Wniosku;

- c. nieprawidłowym uznaniu, że Krajowa Rada nie wyjaśniła, na czym polega niezgodność kwestionowanych przepisów z art. 23 Konstytucji, podczas gdy przedmiotowe ustalenie Trybunału nie znajduje oparcia w treści Wniosku (w szczególności w twierdzeniach zawartych w lit. d uzasadnienia Wniosku).

7. naruszenie przepisu art. 328 § 2 kodeksu postępowania cywilnego w zw. z art. 20 ustawy o Trybunale Konstytucyjnym, poprzez:

- a. zaniechanie wskazania w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia podstaw uznania, że Krajowa Rada błędnie utożsamia interesy gospodarcze rolników z zawodowymi, co uniemożliwiło Krajowej Radzie podjęcie merytorycznej polemiki z tym ustaleniem i uniemożliwi kontrolę orzeczenia w tym zakresie;
- b. zaniechanie wskazania w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia podstaw uznania, że kwestie składek na ubezpieczenia zdrowotne rolników pozostają poza zakresem kompetencji Krajowej Rady, co uniemożliwiło Krajowej Radzie podjęcie merytorycznej polemiki z tym ustaleniem i uniemożliwi kontrolę orzeczenia w tym zakresie;
- c. zaniechanie wskazania w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia podstaw uznania, że Krajowa Rada nie wyjaśniła, na czym polega niezgodność kwestionowanych przepisów z art. 23 Konstytucji, podczas gdy przedmiotowe ustalenie Trybunału nie znajduje oparcia w treści Wniosku (w szczególności w twierdzeniach zawartych w lit. d uzasadnienia Wniosku), co uniemożliwiło Krajowej Radzie podjęcie merytorycznej polemiki z tym ustaleniem i uniemożliwi kontrolę orzeczenia w tym zakresie.

Wskazując na powyższe zarzuty, na podstawie art. 36 ust. 7 ustawy o Trybunale Konstytucyjnym, **wnoszę o uwzględnienie zażalenia i skierowanie sprawy do rozpoznania na rozprawie.**

UZASADNIENIE

Dnia 10 października 2013 r. Trybunał Konstytucyjny wydał postanowienie o odmowie nadania dalszego biegu wnioskowi złożonemu przez Krajową Radę Izby Rolniczych w przedmiocie zgodności przepisów ustawy z dnia 13 stycznia 2012 r. o składkach na ubezpieczenie zdrowotne rolników za 2012 r. (dalej: **Ustawa**).

W zaskarżonym postanowieniu Trybunał dopuścił się naruszenia szeregu przepisów prawa materialnego oraz przepisów postępowania oraz popełnił istotne błędy w ustaleniach faktycznych. Z tego też względu zaskarżone postanowienie nie powinno się ostać.

Ad. 1 i Ad. 2 - spełnienie kryterium podmiotowego

W pierwszej kolejności w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia Trybunał zarzuca brak spełnienia przez Krajową Radę kryteriów warunkujących zakwalifikowanie jej, jako organizacji zawodowej w rozumieniu art. 191 ust. 1 pkt 4 Konstytucji, tj. kryterium podmiotowego

oraz przedmiotowego (uwagi w zakresie kryterium przedmiotowego zostaną omówione w dalszej części niniejszego zażalenia).

Zarzut Trybunału, jakoby Krajowa Rada nie spełniała kryterium podmiotowego został oparty na argumencie, że stanowi ona podmiot zrzeszający izby rolnicze (ze swej istoty niebędące osobami fizycznymi) tworzące samorząd rolniczy, co zdaniem Trybunału wyklucza możliwość stwierdzenia, że stanowi ona organizację zrzeszającą i reprezentującą interesy osób fizycznych.

Z treści art. 1 ust. 1 i 2 w zw. z art. 37 ust. 1 ustawy o izbach rolniczych wynika, że Krajowa Rada Izb Rolniczych, zrzeszając izby rolnicze, zrzesza oraz działa na rzecz i reprezentuje interesy członków tych izb, którymi są **(i) osoby fizyczne** i prawne, będące podatnikami podatku rolnego w rozumieniu przepisów o podatku rolnym **(ii) osoby fizyczne** i prawne, będące podatnikami podatku dochodowego z działów specjalnych produkcji rolnej w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych i podatku dochodowym od osób prawnych, **(iii) członkowie rolniczych spółdzielni produkcyjnych posiadający w tych spółdzielniach wkłady gruntowe.**

W świetle powyższego nie sposób zatem zgodzić się z twierdzeniem Trybunału, jakoby Krajowa Rada Izb Rolniczych nie zrzeszała, a w konsekwencji nie reprezentowała interesów osób fizycznych. Reprezentacja tych osób wynika bowiem wprost z przytoczonych przepisów.

Podkreślić także należy, że z przepisu art. 191 ust. 1 pkt 4 Konstytucji (ani innego obowiązującego przepisu prawa), w żaden sposób nie wynika, aby zakwalifikowanie danego podmiotu, jako organizacji zawodowej warunkowane było niezrzeszaniem przez ten podmiot jakichkolwiek jednostek innych, aniżeli osoby fizyczne. Tymczasem zdaniem Trybunału Konstytucyjnego, wyrażonym w postanowieniu z dnia 30 maja 2000 r. sygn. akt U 5/99 (obszernie cytowanym w orzecznictwie Trybunału), w zakresie wykładni pojęcia „organizacja zawodowa” konieczne jest przyjęcie literalnej interpretacji tekstu konstytucji². Jak wynika z ww. orzeczenia, organizacja skupiająca podmioty aktywne w tej dziedzinie ma charakter organizacji zawodowej w rozumieniu art. 191 ust 1 pkt 3-5 Konstytucji jeżeli skupia **przede wszystkim** osoby fizyczne³. Należy przy tym przyjąć za fakt powszechnie znany, iż działalnością rolniczą trudnią się w przeważającej mierze osoby fizyczne, stąd też organizacja skupiająca podmioty aktywne w tej dziedzinie **ma charakter organizacji skupiającej przede wszystkim osoby fizyczne, co w świetle powyższego stanowi cechę organizacji zawodowej.** Powyższe znalazło potwierdzenie także w postanowieniu wydanym przez Trybunał Konstytucyjny dnia 22 listopada 2006 r., sygn. akt Tw 1/06, w którym Trybunał uwzględnił zażalenie Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Wodnych i Melioracyjnych na postanowienie w przedmiocie odmowy nadania biegu ich wnioskowi, uznając owo Stowarzyszenie za organizację zawodową, pomimo iż zgodnie z jego statutem jego członkiem mogła być także osoba prawna lub fizyczna zainteresowana działalnością stowarzyszenia.

Nie ulega wątpliwości, że ww. kryterium podmiotowe zostało spełnione w niniejszym przypadku. W tym miejscu pragnę ponadto podkreślić, że fakt spełnienia przez Krajową Radę kryterium podmiotowego został stwierdzony przez sam Trybunał Konstytucyjny w sprawie o sygn. K 18/05,

² Postanowienie Trybunału Konstytucyjnego z dnia 30 maja 2000 r., U. 5/99. OTK ZU 2000/4 poz. 114

³ Postanowienie Trybunału Konstytucyjnego z dnia 30 maja 2000 r., U. 5/99. OTK ZU 2000/4 poz. 114

przy czym bezspornym jest, że ustalenia w tym zakresie mają charakter obiektywny i nie zależą od rodzaju i przedmiotu kwestionowanego aktu prawnego.

Ad. 3 i Ad. 4 - spełnienie kryterium przedmiotowego

W uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia Trybunał kwestionuje także spełnienie przez Krajową Radę **kryterium przedmiotowego**, które wymaga, by członkowie danej organizacji stale i w celach zarobkowych wykonywali jedno lub kilka wyodrębnionych zajęć, które mogą być uznane za zawód.

Trybunał uzasadnia swoje stanowisko faktem, iż w świetle ustawy o izbach rolniczych, o przynależności do samorządu rolniczego decyduje bycie podatnikiem podatku rolnego, podatku dochodowego z działów specjalnych produkcji rolnej lub bycie członkiem rolniczych spółdzielni produkcyjnych, a nie faktyczne wykonywanie działalności zawodowej o charakterze rolniczym. Z powyższym stanowiskiem nie sposób się jednak zgodzić.

Zgodnie z ugruntowanym poglądem Trybunału, „dla sprecyzowania pojęcia „organizacji zawodowej” konieczne jest ustalenie sensu przymiotnika „zawodowy”, stanowiącego *signum specificum* dwóch z trzech kategorii organizacji zrzeszeniowych objętych zakresem art. 191 ust. 1 pkt 4 konstytucji. Przymiotnik ten jest używany w znaczeniu: „dotyczący określonego zawodu, związany z ludźmi wykonującymi określony zawód”, „mający związek z zawodem lub wykonywaniem zawodu”, przy czym nazwa „zawód” oznacza zajęcie, którego osoba się wyuczyła i które stale wykonuje dla pieniędzy, czerpiąc z tego środki utrzymania (zob. np. Słownik współczesnego języka polskiego, pod red. B. Dunaja, Warszawa 1999, t. II, Inny słownik języka polskiego, red. M. Bańko, Warszawa 2000, t. II)⁴.

Określając, czyje interesy reprezentuje Krajowa Rada należy sięgnąć do treści art. 1 w zw. z art. 37 ust. 1 i 38 pkt 2 ustawy o izbach rolniczych oraz § 1 i § 7 jej statutu. Faktycznie art. 1 ust. 2 ustawy o izbach rolniczych nie definiuje wprost, że warunkiem przynależności do samorządu rolniczego jest wykonywanie zawodu rolnika. Okoliczność ta, wbrew twierdzeniu Trybunału, nie wyklucza jednak uznania, że podmiotami, których interesy są faktycznie przez Krajową Radę reprezentowane, są właśnie osoby trudniące się zarobkowo i stale wykonywaniem zawodu rolnika. Przemawia za tym literalne brzmienie art. 1 ust. 2 ustawy o izbach rolniczych, z którego wynika, że do samorządu przynależą osoby fizyczne i prawne będące **podatnikami podatku rolnego** lub **podatnikami podatku dochodowego z działów specjalnych produkcji rolnej**.

Nie ulega przy tym wątpliwości, że płacenie podatku dochodowego w ww. zakresie przesądza o wykonywaniu przez daną osobę stale i w celach zarobkowych zawodu rolnika. Podobnie interpretować należy warunek opłacania przez podmiot podatku rolnego. Rolnicy (poza rolnikami osiągającymi dochody z działów specjalnych produkcji rolnej) nie są obciążani podatkiem dochodowym z tytułu zarobków osiąganych z działalności rolniczej. Zamiast tego ustawodawca nałożył na nich obowiązek opłacania podatku rolnego, który w aktualnym stanie prawnym stanowi

⁴ Postanowienie Trybunału Konstytucyjnego z dnia 30 maja 2000 r., U. 5/99. OTK ZU 2000/4 poz. 114

należność publicznoprawną pobieraną od tych rolników z tytułu wykonywanej działalności zawodowej o charakterze rolniczym.

Oznacza to, że Krajowa Rada Izb Rolniczych *de facto* skupia podmioty wykonujące działalność rolniczą odpowiadającą ww. pojęciu zawodu, zrzeszając rolników, producentów rolnych oraz osoby prowadzące gospodarstwa rolne, reprezentując tym samym interesy całej grupy zawodowej rolników, albowiem cała ta grupa należy do samorządu z mocy prawa.

Abstrahując od powyższego, analogicznie jak w przypadku kryterium podmiotowego, brzmienie przepisu art. 191 ust. 1 pkt 4 Konstytucji, w żaden sposób nie pozwala na uznanie, że zakwalifikowanie danego podmiotu, jako organizacji zawodowej warunkowane jest zrzeszaniem przez ten podmiot **włącznie** osób wykonujących stale i w celach zarobkowych zajęcia, które mogą być uznane za zawód. Powyższe znalazło potwierdzenie w powołanym już postanowieniu wydanym przez Trybunał Konstytucyjny dnia 22 listopada 2006 r., sygn. akt Tw 1/06, w którym Trybunał uznał Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Wodnych i Melioracyjnych za organizację zawodową, pomimo iż zgodnie z jego statutem jego członkiem mogła być także zainteresowana działalnością stowarzyszenia (tj. *de facto* nie wykonująca działalności zawodowej).

Także to kryterium Trybunał uznał za spełnione przez Krajową Radę w postępowaniu o sygn. K 18/05, przy czym, tak jak kryterium podmiotowe ma ono charakter obiektywny (niezależny od przedmiotu wniosku).

Ad. 5 - zakres działania Krajowej Rady Izb Rolniczych

W dalszej części uzasadnienia zaskarżonego postanowienia Trybunał w sposób błędny ustalił, że sprawa objęta wnioskiem nie należy do zakresu działania Krajowej Rady Izb Rolniczych.

Na mocy powoływanych powyżej przepisów art. 1 ust. 1 w zw. z art. 37 ust. 1 ustawy o izbach rolniczych Krajowa Rada Izb Rolniczych działa na rzecz rozwiązywania problemów rolnictwa i reprezentuje interesy zrzeszonych w nim podmiotów, tj. jak wskazano powyżej rolników, producentów rolnych oraz osób prowadzących gospodarstwa rolne.

Zgodnie natomiast z art. 38 pkt 2 ww. ustawy oraz § 1 i § 7 Statutu Krajowej Rady Izb Rolniczych działa ona na rzecz rolnictwa, wpływa na kształt polityki rolnej i uczestniczy w jej realizacji, w szczególności poprzez reprezentowanie podmiotów w niej zrzeszonych przed organami państwowymi, opiniowanie projektów aktów prawnych oraz przedstawianie właściwym organom wniosków w sprawie sytuacji w rolnictwie i inicjatyw w zakresie regulacji prawnych.

W świetle art. 191 ust. 1 pkt 4 w zw. ust. 2 Konstytucji ogólnokrajowe organy organizacji zawodowych mogą występować z wnioskami do Trybunału, jeżeli kwestionowany akt normatywny dotyczy spraw objętych zakresem ich działania i jest w sposób bezpośredni związany z interesem danej organizacji lub osób w niej zrzeszonych, do którego organizacja ta została powołana.

Kwestionowane przepisy art. 2 ust 1 i 3 Ustawy regulują kwestie sposobu obliczania składki, na ubezpieczenie zdrowotne rolników, których interesy Krajowa Rada reprezentuje na mocy ww.

przepisów. Ustawa ta, jako regulująca wysokość obciążeń publicznoprawnych nałożonych na rolników jest zatem ściśle związana z przedmiotem działalności Krajowej Rady.

Trybunał w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia nie wskazał szczegółowych motywów w powyższym zakresie. Stwierdził jedynie, że „zakres działania organizacji zawodowych nie obejmuje wszystkich spraw pozostających w gestii tych podmiotów, przyznanych im na mocy statutów, ustaw czy nawet niektórych przepisów ustawy zasadniczej.” Jednak przychylenie się do tego stanowiska, prowadziłoby do nieuprawnionego wniosku, że w istocie nigdy nie będzie możliwe określenie zakresu działania organizacji zawodowej.

Powyższe stwierdzenie Trybunału jest również sprzeczne z dotychczas prezentowanym przezeń stanowiskiem, zgodnie z którym, w celu określenia, czy przedmiot wniosku zawiera się w zakresie kompetencji wnioskodawcy należy ustalić, czy dany przepis dotyczy działalności stanowiącej realizację **konstytucyjnie, ustawowo lub statutowo określonych zadań wnioskodawcy**⁵. Wniosek złożony przez podmiot należący do tej grupy musi być także bezpośrednio związany z interesem prawnym członków tej organizacji, do którego reprezentowania organizacja została powołana. Wykazanie ww. okoliczności przez wnioskodawcę powinno nastąpić poprzez wskazanie stosownych regulacji, co Krajowa Rada uczyniła w sposób precyzyjny w **pkt f)** uzasadnienia Wniosku⁶.

Trybunał wskazuje, że kompetencji Krajowej Rady Izb Rolniczych, określonej w art. 38 pkt 2 ustawy o izbach rolniczych nie można utożsamiać z kompetencjami opiniodawczymi względem aktów prawnych dotyczących ubezpieczenia społecznego rolników, albowiem kwestie te nie zawierają się w pojęciu „spraw rolnictwa”. Trybunał nie wyjaśnia podstaw tych twierdzeń, wskazując jedynie, że art. 38 pkt 2 ustawy o izbach rolniczych nie obejmuje swoim zakresem zagadnień związanych z wysokością składek na ubezpieczenie zdrowotne rolników.

Należy jednak podkreślić, że w świetle ww. art. 38 pkt 2 ustawy o izbach rolniczych, do zadań Krajowej Rady należy w szczególności opiniowanie projektów aktów prawnych dotyczących rolnictwa i gospodarki żywnościowej oraz założeń i programów polityki rolnej. Natomiast w myśl § 7 ust. 1 pkt Statutu Krajowej Rady w zakresie jej kompetencji leży w szczególności opiniowanie projektów aktów prawnych dotyczących rozwoju wsi, rolnictwa i gospodarki żywnościowej oraz założeń i programów polityki rolnej, w szczególności projektów ustaw, rozporządzeń i uchwał Rady Ministrów.

W ocenie Krajowej Rady, z samego literalnego brzmienia ww. przepisów wynika, że opiniowanie regulacji odnoszących się do kwestii ubezpieczenia dla rolników, zawiera się w zakresie działalności Krajowej Rady, albowiem stanowi ona akt prawny dotyczący rolnictwa. Nawet jednak w przypadku stwierdzenia, że w katalogu spraw rolnictwa nie znajdują się kwestie ubezpieczenia rolników, należy zwrócić uwagę, że zarówno art. 38 ustawy o izbach rolniczych, jak i § 7 statutu nie regulują zakresu kompetencji Krajowej Rady w sposób wyczerpujący, o czym świadczy użycie w obydwu tych przepisach sformułowań „w szczególności”. W tym zakresie, w celu określenia tożsamości przedmiotu działania Krajowej Rady z przedmiotem Wniosku, należy odwołać się do ogólnej kompetencji, którą jest działanie na rzecz rolnictwa i zrzeszonych w niej

⁵ Postanowienie Trybunału Konstytucyjnego z dnia 28 stycznia 2004 r., Tw 74/2002, OTK ZU 2004/1B poz. 2

⁶ Postanowienie Trybunału Konstytucyjnego z dnia 14 lipca 2004 r., Tw 15/2004, OTK ZU 2004/4B poz. 235

podmiotów, co niewątpliwie przemawia za objęciem zakresem kompetencji Krajowej Rady także kwestii składek na ubezpieczenie zdrowotne rolników.

Ad. 6 lit. a)

Kolejno zaznaczenia wymaga, że nie ma miejsca w niniejszym przypadku zarzucane przez Trybunał błędne utożsamienie interesów gospodarczych rolników z zawodowymi. Wbrew twierdzeniom Trybunału, Krajowa Rada wykazała we wniosku, że problematyka obciążeń publicznoprawnych pozostaje w ścisłym związku ze sferą praw i obowiązków w ramach wykonywania zawodu rolnika.

Ad. 6 lit. b)

Nieuzasadnionym jest również twierdzenie Trybunału, jakoby brak było istnienia bezpośredniej korelacji między (i) zasadami wyliczenia składek na ubezpieczenie zdrowotne rolników a (ii) dostępem do świadczeń opieki zdrowotnej finansowanej ze środków publicznych. Nie ulega tymczasem wątpliwości, że wynikające z kwestionowanych regulacji niekorzystne dla rolników zasady opłacania składek w sposób immanentny wpływają na faktyczną realizację zasady równego dostępu rolników do świadczeń opieki zdrowotnej. Jak wskazano w **pkt d)** uzasadnienia Wniosku naruszenie ww. zasady wynika z jednej strony z nieuzasadnionego, w świetle kryterium istotnego różnicowania (poprzez ustalanie różnych sposobów wymiaru składki) dostępu do ww. świadczeń przez rolników w stosunku do pozostałych ubezpieczonych. Z drugiej zaś strony, brak równości wynika ze zwolnienia części rolników z obowiązku opłacania składki, z jednoczesnym nałożeniem tego obowiązku na pozostałych rolników, na skutek zastosowania irrelevantnego kryterium wielkości obszaru gruntu rolnego, nieznajdującego uzasadnienia w świetle kryterium istotnego (dochodów, faktycznej możliwości poniesienia ciężaru składki). Z tego względu powyższy zarzut Trybunału należy uznać za chybiony.

Ad. 6 lit. c)

Nieuprawnionym w świetle treści wniosku jest także stwierdzenie Trybunału, jakoby Krajowa Rada nie wyjaśniła, na czym polega niezgodność kwestionowanych przepisów z art. 23 Konstytucji. Twierdzenia Krajowej Rady w tym zakresie zostały tymczasem obszernie uargumentowane w treści uzasadnienia Wniosku (w szczególności w twierdzeniach zawartych w lit. d uzasadnienia Wniosku).

Ad. 7 a)

Okoliczności powołane w pkt 6 lit. a niniejszego uzasadnienia były elementem obszernej argumentacji zawartej w uzasadnieniu wniosku. Tymczasem Trybunał w żaden sposób nie uzasadnił, na czym oparł się formułując zarzuty w powyższym zakresie.

Ad. 7 b)

W tym miejscu podkreślam, że w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia Trybunał nie wyjaśnił w sposób wystarczający, dlaczego, jego zdaniem, kwestie poruszone w uzasadnieniu pkt. ad. 5 powyżej pozostają poza zakresem działań Wnioskodawcy, co w sposób istotny ogranicza możliwość podjęcia rzeczowej polemiki z twierdzeniami Trybunału w tym zakresie.

Ad. 7 c)

Omówiony w pkt 6 lit. c) niniejszego uzasadnienia zarzut Trybunału nie został przezeń w żaden sposób uzasadniony. Nie znajduje także oparcia w treści Wniosku.

W związku z powyższym wnoszę jak na wstępie

Magdalena Doroz
Adwokat

Załączniki:

1. Pełnomocnictwo oraz pełnomocnictwo substytucyjne wraz z dowodem uiszczenia opłaty skarbowej;
2. Odpis zażalenia 5x.